

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

IV. ÚS 27/2026-14

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Libora Duľu (sudca spravodajca) a sudcov Ladislava Duditša a Rastislava Kaššáka v konaní podľa čl. 127 Ústavy Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti sťažovateľa [REDAKOVANÉ], narodeného [REDAKOVANÉ], [REDAKOVANÉ], proti postupu Mestského súdu Bratislava IV (predtým Okresného súdu Bratislava II) v konaní vedenom pod sp. zn. B2-21C/52/2020 a postupu Krajského súdu v Bratislave v konaní bez uvedenia spisovej značky takto

r o z h o d o l :

Ústavnú sťažnosť **o d m i e t a .**

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavná sťažnosť sťažovateľa a skutkový stav veci

1. Sťažovateľ sa ústavnou sťažnosťou doručenou ústavnému súdu 13. januára 2026 domáha vyslovenia porušenia svojho základného práva na prerokovanie vecí bez zbytočných prietahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), ako aj práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom mestského súdu a krajského súdu v konaniach označených v záhlaví. Navrhuje, aby ústavný súd prikázal mestskému súdu konať v napadnutom konaní bez zbytočných prietahov a priznal mu finančné zadosťučinenie vo výške 3 000 eur (oba súdy spoločne a nerozdielne). Sťažovateľ súčasne žiada ústavný súd o ustanovenie právneho zástupcu, odvolávajúc sa na svoju zlú finančnú situáciu.

2. Z obsahu ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sa sťažovateľ žalobou doručenou 4. augusta 2020 pôvodne miestne príslušnému Okresnému súdu Bratislava II domáhal proti žalovanému (Úradu pre dohľad nad zdravotnou starostlivosťou) náhrady nemajetkovej ujmy vo výške 55 000 eur spôsobenej mu nesprávnym úradným postupom žalovaného.

3. Okresný súd vyhlásil 14. júna 2021 rozsudok, ktorým žalobu v celom rozsahu zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Proti rozsudku podal sťažovateľ odvolanie, o ktorom rozhodol krajský súd uznesením č. k. 4Co/8/2022-254 z 31. augusta 2023 tak, že rozsudok

súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V rámci odôvodnenia uviedol, že sťažovateľ sa žalobou domáha nároku na náhradu nemajetkovej ujmy proti štátu, avšak za žalovaného označil subjekt odlišný od štátu, čo spôsobilo rozporuplnosť a vadu žaloby vyžadujúce si jej opravu na základe kvalifikovanej výzvy súdu (formou uznesenia).

4. Následne aktuálne vo veci konajúci mestský súd uznesením z 10. apríla 2024 vyzval sťažovateľa na odstránenie väd žaloby (riadne označenie žalovaného) a poučil ho o následkoch jej nesplnenia. Sťažovateľ na výzvu súdu žiadnym spôsobom nereagoval.

5. Mestský súd uznesením z 10. mája 2024 žalobu sťažovateľa odmietol (výrok I) a žalovanému priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 % (výrok II). Proti výroku o trovách konania podal sťažovateľ odvolanie.

6. Krajský súd uznesením č. k. 4Co/77/2024-342 z 30. septembra 2024 uznesenie súdu prvej inštancie v napadnutej časti v rozsahu druhého výroku o trovách konania zrušil a vec mu v tomto rozsahu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vyvodil záver, že absencia odôvodnenia rozhodnutia súdu prvej inštancie v časti trov konania predstavuje prekážku preskúmateľnosti rozhodnutia. Zároveň súd prvej inštancie na rozhodnutie o trovách konania aplikoval nesprávne ustanovenia Civilného sporového poriadku.

7. Uznesením z 19. júna 2025 mestský súd opätovne priznal žalovanému plný nárok na náhradu trov konania. Proti tomuto uzneseniu podal sťažovateľ odvolanie.

8. Mestský súd uznesením zo 7. augusta 2025 vydaným vyššou súdnou úradníčkou uložil sťažovateľovi povinnosť zaplatiť súdny poplatok za podané odvolanie. Na základe odvolania sťažovateľa mestský súd uznesením z 27. októbra 2025 vydaným sudkyňou uznesenie o uloženej povinnosti zaplatiť súdny poplatok zrušil a sťažovateľovi zaplatený súdny poplatok vrátil.

9. Sťažovateľ sa podaniami z 26. augusta 2025 obrátil na predsedníčku mestského súdu a aj predsedu krajského súdu so sťažnosťou na prieťahy v konaní.

10. Na podklade skôr podanej ústavnej sťažnosti sťažovateľa ústavný súd nálezom č. k. I. ÚS 32/2024-44 z 29. februára 2024 vyslovil porušenie práv sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom mestského súdu v konaní vedenom pod sp. zn. B2-21C/52/2020 a prikázal mestskému súdu konať bez zbytočných prieťahov. Zároveň priznal sťažovateľovi finančné zadosťučinenie vo výške 1 500 eur a náhradu trov konania. Predmetný nález nadobudol právoplatnosť 8. apríla 2024.

II.

Argumentácia sťažovateľa

11. Podstata sťažovateľovej argumentácie spočíva v namietaní dĺžky súdneho konania, ktoré ani po 5 a pol roku od podania žaloby nie je právoplatne skončené. Sťažovateľ žiadnym spôsobom k celkovej dĺžke konania neprispel. K zbytočným prieťahom, a tým aj k porušovaniu jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov a práva na prejednanie záležitosti v primeranej lehote prispeli vo veci konajúce súdy.

III.

Predbežné prerokovanie ústavnej sťažnosti

12. Predpokladom úspešného uplatnenia námietky porušenia základných práv a slobôd v konaní pred ústavným súdom je splnenie všeobecných a osobitných náležitostí vyplývajúcich z § 34 ods. 1, § 39 ods. 3, § 43 a § 123 ods. 1 a 3 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“), ako aj ďalších procesných podmienok vyplývajúcich z § 55, § 124 a § 132 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

13. Ústavná sťažnosť je v rozpore s § 34 ods. 1 zákona o ústavnom súde podaná sťažovateľom bez zastúpenia advokátom, pričom sťažovateľ o ustanovenie právneho zástupcu pre konanie pred ústavným súdom žiada priamo ústavný súd.

14. Ústavný súd podľa § 37 ods. 1 zákona o ústavnom súde v znení účinnom od 1. decembra 2025 môže ustanoviť fyzickej osobe alebo právnickej osobe právneho zástupcu, ak taká osoba o to požiada, ak to odôvodňujú jej majetkové pomery a nejde o zrejme bezúspešné uplatňovanie nároku na ochranu ústavnosti; to neplatí, ak je možné ustanoviť právneho zástupcu postupom podľa osobitného predpisu, ktorým je v zmysle odkazu zákon č. 327/2005 Z. z. o poskytovaní právnej pomoci osobám v materiálnej núdzi a o zmene a doplnení zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov v znení zákona č. 8/2005 Z. z. v znení neskorších predpisov, v zmysle ktorého o poskytnutí právnej pomoci rozhoduje Centrum právnej pomoci.

15. Ústavná sťažnosť tak nemá zákonom ustanovené náležitosti, a preto bola podľa § 56 ods. 2 písm. c) zákona o ústavnom súde odmietnutá.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 27. januára 2026

Libor Duľa
predseda senátu